Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 21. julija 2011 [1 i]

Zadeva C-405/10

Staatsanwaltschaft Karlsruhe
proti
QB

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Bruchsal (Nemčija))

„Varstvo okolja – Uredba (ES) št. 1013/2006 – Nadzor pošiljk nevarnih in drugih odpadkov – Prepoved izvoza katalizatorjev v Libanon“

1. Ta zadeva se nanaša na Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov [2], kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 308/2009 z dne 15. aprila 2009 [3].

2. Uredba št. 1013/2006 vzpostavlja postopke za nadzorovanje in kontrolo pošiljk nevarnih in drugih odpadkov med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

3. Zlasti v členu 37 Uredbe št. 1013/2006 je določen postopek posvetovanja s tretjimi državami za pridobitev informacije, kako nameravajo ravnati z določenimi odpadki. Te države lahko prepovejo izvoz odpadkov na svoje ozemlje, zanje določijo postopek predhodne pisne prijave in soglasja ali ne določijo nobenega kontrolnega postopka.

4. Evropska komisija je na podlagi odgovorov teh držav sprejela Uredbo (ES) št. 1418/2007 [4] in odpadke razvrstila v skladu s temi odgovori. V tej uredbi je trem možnostim razvrstitve, ki jih je Komisija ponudila v Uredbi št. 1013/2006, dodana še četrta možnost, to je določitev drugih postopkov nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo v ciljni državi.

5. Komisija je odpadke iz skupine B1120 za Libanon razvrstila v stolpca (a) in (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007, ki pomenita prepoved izvoza v Libanon oziroma izvajanje drugih postopkov nadzora v ciljni državi.

6. Prav ta razvrstitev v dva stolpca je predmet te zadeve. Amtsgericht Bruchsal (Nemčija) dvomi o tem, kako je treba razlagati to razvrstitev. Sprašuje se namreč, ali ta razvrstitev preprosto prepoveduje izvoz odpadkov iz skupine B1120 v Libanon ali pa dopušča možnost izvoza teh odpadkov.

1 Jezik izvirnika: francoščina.

2 UL L 190, str. 1.

3 UL L 97, str. 8, v nadaljevanju: Uredba št. 1013/2006.

4 Uredba Komisije z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L 316, str. 6), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 740/2008 z dne 29. julija 2008 (UL L 201, str. 36, v nadaljevanju: Uredba št. 1418/2007).

7. V teh sklepnih predlogih bom pojasnil, zakaj menim, da je treba člen 37 Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s Prilogo k Uredbi št. 1418/2007 razlagati tako, da je izvoz odpadkov iz skupine B1120 v Libanon prepovedan.

I – Pravni okvir

A – Baselska konvencija

8. Konvencija o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja je bila podpisana 22. marca 1989 v Baslu in v imenu Skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 93/98/EGS z dne 1. februarja 1993 [5].

9. Cilj Baselske konvencije je na mednarodni ravni nadzorovati ravnanje z odpadki ob spoštovanju zdravja ljudi in okolja. Njen namen je zlasti zmanjšati obseg prehodov nevarnih in drugih odpadkov preko meja.

10. V prvi, šesti, sedmi, osmi in deseti uvodni izjavi preambule k tej konvenciji je navedeno:

„ki se zavedajo nevarnosti za človekovo zdravje in okolje, ki jo povzročajo nevarni odpadki in drugi odpadki in njihov prehod preko meja,

[…]

v celoti priznavajo, da ima katerakoli država suvereno pravico, da prepove vstop ali odstranjevanje tujih nevarnih in drugih odpadkov na svojem ozemlju,

priznavajo tudi naraščajočo željo po prepovedi prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja v drugih državah, posebno v državah v razvoju,

prepričane, da bi morali nevarne odpadke in druge odpadke, če je to skladno z okolju varnim in učinkovitim ravnanjem, odstranjevati v državi, kjer so bili proizvedeni,

[…]

upoštevajo, da bo povečani nadzor prehoda nevarnih odpadkov in drugih odpadkov preko meja deloval kot spodbuda za okolju varno ravnanje z njimi in za zmanjšanje obsega takšnega prehoda preko meja“.

11. Ta konvencija določa tudi razvrstitev odpadkov glede na to, kako nevarni so. V skladu s členom 1(1)(a) in (b) Baselske konvencije so nevarni tisti odpadki, ki so našteti v Prilogi I, in odpadki, ki niso navedeni v tej prilogi, vendar so opredeljeni kot taki ali se štejejo za nevarne odpadke po domači zakonodaji države izvoza, uvoza ali tranzita.

12. Poleg tega je v Prilogi I(a) k tej konvenciji navedeno, da odpadki, našteti v Prilogi IX k tej konvenciji, ne štejejo za nevarne odpadke v smislu člena 1(a) te konvencije.

13. Med odpadki, naštetimi v Prilogi IX k Baselski konvenciji, so pod oznako B1120 navedeni izrabljeni katalizatorji.

5 UL L 39, str. 1, v nadaljevanju: Baselska konvencija.

B – Pravo Unije

1. Uredba št. 1013/2006

14. V skladu z uvodno izjavo 1 Uredbe št. 1013/2006 je temeljni in poglavitni cilj ter sestavina te uredbe varovanje okolja.

15. Zato ta uredba določa postopke in ureditev kontrole pošiljanja odpadkov, odvisno zlasti od porekla, cilja in poti pošiljke ter vrste poslanih odpadkov.[6] Namen te ureditve je tudi izvajati obveznosti, ki izhajajo iz Baselske konvencije[7], in vključiti vsebino Sklepa Sveta Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) C(2001) 107 konč. o spremembah Sklepa C(92) 39 konč. o nadzoru prehoda odpadkov za predelavo preko meja[8].

16. Natančneje, Uredba št. 1013/2006 se uporablja za prehod odpadkov preko meja med državami članicami Evropske unije, med Unijo in državami članicami Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), med Unijo in državami članicami OECD ter med Unijo in tretjimi državami, ki so pogodbenice Baselske konvencije. Za vsako vrsto prehoda določa poseben postopek nadzorovanja in kontrole.

17. Poleg tega ta uredba določa tri sezname odpadkov glede na to, kako nevarni so in kakšen kontrolni postopek je treba zanje uporabiti. Tako je v Prilogi III k tej uredbi naveden seznam zelenih odpadkov. Za te odpadke načeloma velja samo splošna zahteva po informacijah. Odpadki, za katere velja postopek predhodne pisne prijave in soglasja, so navedeni v Prilogi IV k Uredbi št. 1013/2006, imenovani oranžni seznam odpadkov. Nazadnje, odpadki, našteti v Prilogi V k tej uredbi, so odpadki, za katere velja prepoved izvoza.

18. Za pošiljke odpadkov znotraj Unije s tranzitom ali brez tranzita skozi tretje države člen 18 te uredbe določa, da mora odpadke z zelenega seznama spremljati več dokumentov, kot so ime osebe, ki pripravi pošiljko, dejanska količina poslanih odpadkov ali podatki o objektu predelave ter pogodba o pošiljki med osebo, ki organizira pošiljanje odpadkov, in prejemnikom.

19. Člen 35 Uredbe št. 1013/2006 določa poseben postopek pri izvozu v države članice EFTE, ki so pogodbenice Baselske konvencije. Po tem postopku se za pošiljko, za katero velja ta določba, uporablja postopek predhodne pisne prijave in soglasja med pristojnim organom države odpreme in pristojnim organom ciljne države.

20. Za izvoz odpadkov v države, za katere se ne uporablja Sklep OECD, med katerimi je Libanonska republika, člen 36(1)(a) in (f) Uredbe št. 1013/2006 določa, da prepoved izvoza iz Unije velja za odpadke, navedene kot nevarne v Prilogi V, ki so namenjeni predelavi v teh državah, in za odpadke, katerih uvoz je ciljna država prepovedala.

21. Za odpadke, naštete zlasti v Prilogi III k tej uredbi, ki povzema seznam iz Priloge IX k Baselski konvenciji in v kateri so navedeni tudi izrabljeni katalizatorji, velja poseben postopek izvoza v države, za katere se ne uporablja Sklep OECD, če izvoz teh odpadkov ni prepovedan že na podlagi člena 36 Uredbe št. 1013/2006.

6 Glej člen 1(1) te uredbe.

7 Glej uvodno izjavo 3 Uredbe št. 1013/2006.

8 V nadaljevanju: Sklep OECD.

22. Člen 37(1) te uredbe namreč določa, da najprej Komisija v dvajsetih dneh po začetku veljavnosti te uredbe pošlje pisno zahtevo vsaki državi, za katero se ne uporablja Sklep OECD, da po eni strani prejme pisno potrdilo, da se odpadki lahko izvozijo iz Unije za predelavo v tej državi, in da po drugi strani prejme navedbe, kateri kontrolni postopek, če sploh, se bo uporabil v ciljni državi.

23. Zakonodajalec Unije navaja, da ima vsaka država, za katero se ne uporablja Sklep OECD, na voljo te možnosti:

– prepoved izvoza;

– postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 Uredbe št. 1013/2006 ali

– nobene kontrole v ciljni državi.[9]

24. Komisija mora nato ob upoštevanju vseh odgovorov, ki jih prejme, sprejeti uredbo.[10] Če država ne bi izdala potrdila iz člena 37(1) Uredbe št. 1013/2006 ali če z državo iz kakršnega koli razloga ne bi bil vzpostavljen stik, se odpadki lahko izvozijo, če se uporabi postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu s členom 35 te uredbe.[11]

2. Uredba št. 1418/2007

25. Komisija je po prejemu odgovorov držav, za katere se Sklep OECD ne uporablja, v skladu s členom 37(1) Uredbe št. 1013/2006 sprejela Uredbo št. 1418/2007. Kot sem navedel, je namen te uredbe uvesti kontrolne postopke za izvoz odpadkov, namenjenih za predelavo v teh državah, ki v skladu s členom 36 Uredbe št. 1013/2006 ni prepovedan.[12]

26. Ker so nekatere države v svojih odgovorih sporočile, da nameravajo izvajati postopke nadzora, ki se razlikujejo od postopkov, določenih v členu 37(1) Uredbe št. 1013/2006[13], je Komisija uvedla dodatno možnost poleg možnosti, naštetih v tej določbi.

27. Tako je v Prilogi k Uredbi št. 1418/2007 določeno, da države, za katere se Sklep OECD ne uporablja, za odpadke, navedene v prilogah III in IIIA k Uredbi št. 1013/2006, lahko izbirajo med temi možnostmi:

– prepoved;

– predhodna pisna prijava in soglasje, kot je navedeno v členu 35 Uredbe (ES) št. 1013/2006;

– brez nadzora v ciljni državi ali

– v ciljni državi se izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

28. Poleg tega člen 1a Uredbe št. 1418/2007 določa, da če država v odgovoru na pisno zahtevo, ki jo je Komisija poslala v skladu s členom 37(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 1013/2006, navede, da nekaterih pošiljk odpadkov ne bo prepovedala, hkrati pa ne uporabljala postopka predhodne pisne prijave ter soglasja, kot določa člen 35 navedene uredbe, se za take pošiljke smiselno uporablja člen 18.

9 Glej člen 37(1), drugi pododstavek, od (a) do (c), te uredbe.

10 Glej člen 37(2), prvi pododstavek, te uredbe.

11 Glej člen 37(2), drugi pododstavek, te uredbe.

12 Glej člen 1 Uredbe št. 1418/2007 in njene uvodne izjave od 1 do 3.

13 Glej uvodno izjavo 6 Uredbe št. 1418/2007.

C – Nacionalno pravo

29. Člen 326(2) kazenskega zakonika (Strafgesetzbuch) določa, da se tistega, ki odpadke v smislu odstavka 1 te določbe [14], v nasprotju s prepovedjo ali brez potrebnega dovoljenja, pošilja v, iz ali v okviru ozemeljske veljavnosti tega zakona, kaznuje z zaporno kaznijo do petih let ali denarno kaznijo.

30. Člen 326(5), točka 1, tega zakonika določa, da se storilca, če ravna malomarno, kaznuje z zaporno kaznijo do treh let ali denarno kaznijo.

31. Poleg tega člen 2 uredbe o globah v zvezi s pošiljkami odpadkov (Abfallverbringungsbußgeldverordnung), kakor je bila spremenjena 18. novembra 2009, določa, da kdor krši Uredbo št. 1418/2007, tako da naklepno ali iz malomarnosti izvaža odpadke, katerih izvoz je prepovedan v skladu s Prilogo k tej uredbi, stori prekršek.

II – Spor o glavni stvari

32. Oseba QB z nemškim državljanstvom je poslovodja družbe ALU-KAT GmbH s sedežem v Bruchsalu (Nemčija). Ta družba kot gospodarsko dejavnost med drugim opravlja dejavnost predelave in odstranjevanja kovinskih odpadkov, kot so avtomobilski katalizatorji.

33. Oseba QB je okoli 25. maja 2009 v Rotterdam (Nizozemska) poslala 3794 izrabljenih avtomobilskih katalizatorjev. Te katalizatorje je morala kot odpadke, namenjene predelavi ali odstranjevanju, s kontejnerji poslati družbi AWADA Company for General Trading v Libanon. Te katalizatorje je prestregla nizozemska carina.

34. Predložitveno sodišče navaja, da je oseba QB vedela, da katalizatorji spadajo med odpadke iz skupine B1120 iz Priloge IX k Baselski konvenciji in da so navedeni v stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007, zaradi česar je pošiljanje teh katalizatorjev v Libanon prepovedano.

35. Staatsanwaltschaft Karlsruhe (državno tožilstvo v Karlsruheju) osebi QB očita, da je s pošiljanjem avtomobilskih katalizatorjev v Rotterdam, zato da bi se izvozili v Libanon, kršila člen 326(2) kazenskega zakonika in člen 2(1) uredbe o globah v zvezi s pošiljkami odpadkov.

36. Predložitveno sodišče navaja, da so odpadki iz skupine B1120 res navedeni v stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007, vendar so navedeni tudi v stolpcu (d), kar pomeni, da se zanje v ciljni državi izvajajo drugi postopki nadzora v skladu z nacionalno zakonodajo.

37. Ker Amtsgericht Bruchsal dvomi o tem, kako je treba razlagati člen 37 Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s Prilogo k Uredbi št. 1418/2007, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbe člena 37 Uredbe […] št. 1013/2006 […] v povezavi z Uredbo […] št. 1418/2007 […] razlagati tako, da obstaja prepoved pošiljanja odpadkov skupine B1120 iz Priloge IX k Baselski konvenciji […] v Libanon?“

14 Gre na primer za odpadke, ki vsebujejo strupe ali povzročitelje splošno nevarnih bolezni, ki se prenašajo na ljudi ali živali, ali ki lahko glede na vrsto, sestavo ali količino trajno onesnažijo ali sicer škodljivo spremenijo vodo, zrak ali tla ali ogrozijo obstoj živalske ali rastlinske vrste (glej člen 326(1), točki 1 in 4(a) in (b) kazenskega zakonika).

III – Analiza

38. Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 37 Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s Prilogo k Uredbi št. 1418/2007 razlagati tako, da za odpadke, uvrščene v kategorijo B1120, velja prepoved izvoza v Libanon.

39. Težava predložitvenega sodišča je povezana s tem, da so v Prilogi k Uredbi št. 1418/2007 katalizatorji, ki spadajo v skupino B1120, navedeni tako v stolpcu (a) kot v stolpcu (d) te priloge.

40. Razvrstitev v stolpec (a) te priloge pomeni, da za te odpadke velja prepoved izvoza, medtem ko razvrstitev v stolpec (d) te priloge pomeni, da se bo v ciljni državi izvedel poseben postopek nadzora pošiljke odpadkov.

41. To je za osebo QB zelo pomembno, kajti če pošiljanje odpadkov skupine B1120 v Libanon ni prepovedano, zakonski znaki kaznivega dejanja, ki se kaznuje po nemškem kazenskem pravu, niso izpolnjeni.

42. V nadaljevanju analize bom pojasnil, zakaj menim, da za odpadke skupine B1120 velja prepoved izvoza v Libanon.

43. Dvojno razvrstitev teh odpadkov, to je v stolpec (a) in (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007, ki je protislovna, pojasni dejstvo, da so nekatere države, za katere se Sklep OECD ne uporablja, v odgovorih na vprašanje Komisije, kako nameravajo razvrstiti odpadke, sporočile, da nameravajo izvajati postopke nadzora, veljavne po nacionalni zakonodaji, ki se razlikujejo od postopkov, določenih v členu 37(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 [15].

44. Opozarjam, da imajo te države na podlagi te določbe načeloma tri možnosti v zvezi s pošiljanjem odpadkov, to so preprosta prepoved pošiljanja, postopek predhodne pisne prijave in soglasja ali pa ne določijo nobene kontrole.

45. V zvezi z Libanonom iz stališč, ki jih je predložila Komisija, izhaja, da je libanonsko ministrstvo za okolje z dopisom z dne 23. junija 2007 poslalo izpolnjen vprašalnik, v katerem je za odpadke skupine B1120 označilo stolpec 1 tega vprašalnika, ki ustreza stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 in pomeni prepoved izvoza. [16]

46. Poleg tega je libanonsko ministrstvo za okolje v tem dopisu pojasnilo, da je seznam, ki ga je predložil pristojni libanonski organ, naveden le v pojasnilo, ker se razvrstitev odpadkov v Libanonu lahko razlikuje od razvrstitve, ki jo je določila Komisija. [17]

47. Zaradi tega dopisa je Komisija odpadke skupine B1120 za Libanon uvrstila tudi v stolpec (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007. [18]

48. Ali to pomeni, da se ti odpadki lahko izvažajo iz Unije v Libanon?

15 Glej uvodno izjavo 6 Uredbe št. 1418/2007.

16 Glej točki 4 in 5 stališč Komisije. Glej tudi dopis libanonskega ministrstva za okolje na spletni strani http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2007/july/tradoc_135243.pdf.

17 Glej točko 6 stališč Komisije. Glej tudi dopis, naveden v opombi 16, v katerem je navedeno:
„[…] due to the fact that […] Questionnaire [relating to Regulation (EC) N. 1013/2006] adopted a codification for waste that differs from adopted Lebanese National codification, the information contained in this questionnaire is provided for reference only. [The Ministry of Environment] does not assume any responsibility whatsoever in connection with or resulting from any error or omission in connection with or resulting from the gathering of data, findings and interpretation or use thereof by the European Commission or any third party."

18 Glej točko 14 stališč Komisije.

49. Komisija meni, da mora za odpadke, ker so navedeni v stolpcu (a) Priloge k Uredbi št. 1418/2007, veljati prepoved izvoza v Libanon, saj njihova navedba v stolpcu (d) te priloge ne vpliva na to ugotovitev.

50. S tem mnenjem se strinjam iz naslednjih razlogov.

51. Ugotovili smo, da je najpomembnejši cilj Uredbe št. 1013/2006 varovanje okolja. V zvezi s tem je Sodišče v sodbi z dne 8. septembra 2009 v zadevi Komisija proti Parlamentu in Svetu [19] pojasnilo, da je tako glede cilja kot vsebine njen glavni namen varstvo zdravja ljudi in okolja pred morebitnimi škodljivimi učinki čezmejnih pošiljk odpadkov [20]. Zato je zakonodajalec Unije v skladu z obveznostmi držav članic, ki izhajajo iz Baselske konvencije, vzpostavil sistem za nadzorovanje in kontrolo pošiljk odpadkov znotraj Unije ter v tretje države in iz njih.

52. Zato opozarjam, da je skupna veljavna podlaga za pošiljke odpadkov znotraj Unije s tranzitom ali brez tranzita skozi tretje države in za pošiljke iz Unije v države EFTE naslov II Uredbe št. 1013/2006. [21] V obeh primerih mora oseba, ki pošilja odpadke, predhodno prijaviti pošiljko in pridobiti soglasje pristojnih organov ciljne države. [22]

53. Za pošiljke odpadkov v države, za katere se Sklep OECD ne uporablja, velja drugačna ureditev. Zakonodajalec Unije je namreč predvidel postopek posvetovanja s temi državami, da se ugotovi, kakšni so njihovi nameni v zvezi s pošiljkami odpadkov iz Priloge III k Uredbi št. 1013/2006 [23], med katerimi so tudi katalizatorji.

54. Te države lahko med drugim preprosto prepovejo izvoz nekaterih odpadkov. Ta možnost je po mojem mnenju izraz njihove suverene pravice, da prepovejo vstop ali odstranjevanje tujih nevarnih odpadkov in drugih odpadkov na svojem ozemlju. [24]

55. Libanonsko ministrstvo za okolje je to pravico jasno izrazilo, ko je v vprašalniku, ki ga je poslalo Komisiji, navedlo, da je izvoz odpadkov skupine B1120 na libanonsko ozemlje prepovedan. [25]

56. Menim, da mora Unija od takrat, ko je Libanonska republika napovedala, da želi prepovedati uvoz teh odpadkov na svoje ozemlje, to željo spoštovati in ne more določati drugih postopkov.

57. V zvezi s tem člen 37(3) Uredbe št. 1013/2006 in člen 1a Uredbe št. 1418/2007 določata, da če država v odgovoru na pisno zahtevo, ki jo je Komisija poslala v skladu s členom 37(1) Uredbe št. 1013/2006, navede, da nekaterih pošiljk odpadkov ne bo prepovedala, hkrati pa ne uporabljala postopka predhodne pisne prijave in soglasja, kot določa člen 35 navedene uredbe, se za take pošiljke smiselno uporablja člen 18. Prav tako se na podlagi člena 37(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1013/2006, če država ni navedla, katere postopke namerava uporabiti za pošiljke odpadkov, namenjene na njeno ozemlje, uporablja postopek predhodne pisne prijave in soglasja iz člena 35 te uredbe. [26]

19 C-411/06, ZOdl., str. I-7585.

20 Točka 62.

21 Glej člena 3 in 35(1) te uredbe.

22 Glej člen 9(1) te uredbe.

23 Glej člen 37 te uredbe in točko 4.2.6, odstavek 5, obrazložitve predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2003 o pošiljkah odpadkov (COM(2003) 379 konč.).

24 Glej šesto uvodno izjavo Baselske konvencije in uvodno izjavo 9 Uredbe št. 1013/2006.

25 Glej dopis, naveden v opombi 16.

26 Glej tudi uvodno izjavo 5 Uredbe št. 1418/2007.

58. To dokazuje, da Unija lahko uporabi postopek iz člena 18 ali člena 35 Uredbe št. 1013/2006 samo, če se je ciljna država odločila, da ne bo kontrolirala pošiljk odpadkov, ali če ni sporočila svojih namenov.

59. V tej zadevi ni tako, saj je Libanonska republika jasno sporočila, da želi prepovedati uvoz odpadkov skupine B1120 na svoje ozemlje.

60. Dodani stolpec (d) v Prilogi k Uredbi št. 1418/2007 ne more povzročiti nasprotovanja tej želji.

61. Kot smo ugotovili, je v uvodni izjavi 6 te uredbe pojasnjeno, da je ta dodatek posledica odgovorov nekaterih držav, ki so sporočile, da nameravajo izvajati postopke nadzora, veljavne po nacionalni zakonodaji, ki se razlikujejo od postopkov, ki jih je določil zakonodajalec Unije.

62. Poleg tega Komisija v stališčih, ki jih je predložila Sodišču, pojasnjuje, da je bil stolpec (d) te priloge dodan zato, ker Unija tretji državi, na primer Libanonski republiki, ne more naložiti, naj izvaja kontrole uvoza, ali določiti podrobna pravila za obstoječe kontrole.[27] Poleg tega Komisija navaja, da je, ker je libanonsko ministrstvo za okolje v odgovoru pojasnilo, da je razvrstitev odpadkov, za kakršno se je odločilo, lahko drugačna od razvrstitve, ki jo je določil zakonodajalec Unije, želela opozoriti podjetja s sedežem v Uniji, da je mogoče, da pristojni libanonski organi zavrnejo uvoz nekaterih odpadkov, čeprav razvrstitev, ki jo je določil zakonodajalec Unije, dovoljuje ta uvoz.[28]

63. Ker je torej tretja država, kot je Libanonska republika, jasno navedla, da prepoveduje uvoz odpadkov skupine B1120 na svoje ozemlje, je edini cilj razvrstitve teh odpadkov tudi v stolpec (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 opozoriti zadevne osebe, da ta država ohranja suvereno pravico, da uvede drugačne postopke za nadzorovanje in kontroliranje pošiljk odpadkov, kot jih je določil zakonodajalec Unije, in da lahko zavrne uvoz nekaterih odpadkov na podlagi drugačne razvrstitve, kot je določena v pravu Unije.

64. Sicer pa ugotavljam, da so, kar zadeva Libanon, vsi odpadki, navedeni v Prilogi k Uredbi št. 1418/2007, poleg tega da so razvrščeni v stolpec (a) ali (b), razvrščeni še v stolpec (d). To po mojem mnenju dokazuje, da razvrstitev v stolpec (d) ne povzroči, da se za zadevne odpadke uporablja drug postopek, ne pa postopek, ki ga je svobodno določila Libanonska republika. V nasprotnem primeru bi to pomenilo, ne le, da je postopek posvetovanja iz člena 37 Uredbe št. 1013/2006 popolnoma neuporaben, ampak tudi, da se prezira suverena pravica tretjih držav, da odločajo o postopkih, ki se uporabljajo za pošiljke odpadkov na njihovo ozemlje.

65. Vsekakor, če bi zaradi dvojne razvrstitve odpadkov skupine B1120 v stolpca (a) in (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 dvom o tem, kateri postopek je treba uporabiti za pošiljke teh odpadkov v Libanon, še naprej obstajal, menim, da cilj Uredbe št. 1013/2006 zahteva, da se izbere rešitev, ki je najprimernejša za varovanje zdravja ljudi in okolja.

66. V zvezi s tem opozarjam, da je tako glede cilja kot vsebine glavni namen te uredbe varstvo zdravja ljudi in okolja pred morebitnimi škodljivimi učinki čezmejnih pošiljk odpadkov[29]. To velja ne le za Unijo, temveč tudi za tretje države, v katere so odpadki iz Unije izvoženi.[30]

27 Glej točko 16.

28 *Idem.*

29 Zgoraj navedena sodba Komisija proti Parlamentu in Svetu (točka 62).

30 Glej sodbo z dne 21. junija 2007 v zadevi Omni Metal Service (C-259/05, ZOdl., str. I-4945, točka 30).

67. Zato države pogodbenice, zavedajoč se med drugim nevarnosti za zdravje ljudi in okolje, ki jo povzroča prehod nevarnih in drugih odpadkov preko meja, menijo, da bi morali te odpadke, če je to skladno z okolju varnim in učinkovitim ravnanjem, odstranjevati v državi, v kateri so nastali.[31] Poleg tega bo povečan nadzor prehodov prek meja povzročil zmanjšanje obsega takih prehodov.[32]

68. Omejitev pošiljk odpadkov je torej cilj, ki ga je treba doseči za boljše varstvo zdravja ljudi in okolja. Celo zakonodajalec Unije je to željo ponovno zapisal v uvodni izjavi 8 Uredbe št. 1013/2006.

69. Zato menim, da je treba v primeru negotovosti, kot je ta v postopku v glavni stvari, glede ravnanja z odpadki zaradi njihove dvojne razvrstitve v stolpca (a) in (d) Priloge k Uredbi št. 1418/2007 izbrati najstrožjo rešitev, s katero se lahko omeji pošiljanje odpadkov, to je prepoved izvoza. To je najustreznejša rešitev za uresničevanje cilja, ki se želi doseči z Uredbo št. 1013/2006, to je varovati zdravje ljudi in okolje.

70. Zato ob upoštevanju vseh teh preudarkov menim, da je treba člen 37 Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s Prilogo k Uredbi št. 1418/2007 razlagati tako, da za odpadke, uvrščene v kategorijo B1120, velja prepoved izvoza v Libanon.

71. Nazadnje, in da bi izčrpali vsa vprašanja, o katerih je potekala razprava na obravnavi, o vprašanju, ali so obravnavane določbe dovolj jasne, da lahko ustrezajo zakonskim znakom nacionalne pravne opredelitve kaznivega dejanja v skladu z načelom zakonitosti v kazenskih zadevah, v tem primeru presoja izključno predložitveno sodišče.

72. Zato menim, da Sodišče ni pristojno za odgovor na to vprašanje.

IV – Predlog

73. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj Amtsgericht Bruchsal odgovori:

Člen 37 Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 308/2009 z dne 15. aprila 2009, v povezavi s Prilogo k Uredbi Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja, je treba razlagati tako, da za odpadke, uvrščene v kategorijo B1120, velja prepoved izvoza v Libanon.

i — Ime v uvodnem delu ter v točkah 32, 33, 34, 35 in 41 je bilo na podlagi zahteve za anonimizacijo nadomeščeno s črkama.

31 Glej prvo in osmo uvodno izjavo Baselske konvencije.

32 Glej deseto uvodno izjavo te konvencije.